

AKP'nin büyük zaferi diye takdim edilen 12 Haziran 2011 sonuçları üzerine, Siyonist Lobilerin sesi olan TIME dergisi, Recep T. Erdoğan'la ilgili, talimat nitelikli şu saptamalarda bulunmuş ve yandaş medya günlerce bunları yorumlamıştı:

“Bundan sonra Başbakan, ya çağdaş Batı standartlarına (yani Sevr hesaplarına İ.S.) uygun olarak ve halkların (yani Kürdistan İ.S) özgürlük taleplerini esas alarak ve cesaretle radikal adımlar atarak yeni bir anayasa yapacak ve hep övgüyle anılacak; ya da fasit parti ve şahsi hesaplar güderek bu tarihi fırsatı kaçırmış olacaktır.”

Böyle yaparsa, korkarız ki hem Kürtleri hem de laikleri kendisinden uzaklaştıracak ve işleri zorlaştıracaktır ve bunların sonunda haliyle sıcak para ve yabancı yatırımcılar da Türkiye'yi terk edip kaçacak, ülke yeni ekonomik ve siyasi krizlere sokulacaktır. Yani, her halükarda gözler Recep Tayip Erdoğan üzerinde olacaktır.”

Bütün bunların Sn. Başbakana açık tehditler içerdiği ve “bize verilen taahhütlerin dışına çıkarsan başına geleceklere hazır ol” mesajı verildiği açıktı.

Önümüzdeki tehlikeli süreci tetikleyecek unsurlar şunlardı:

1. Yaş kararlarında yeni TSK komuta kademesinin işbirlikçi kafalarca şekillendirilme çabaları

2. PKK-BDP öncülüğünde, bölge halkının isyana kışkırtılması

3. İç ve Batı Anadolu'da Milliyetçi saldırılara kalkışılması

4. AKP'nin yabancı ve yıkıcı dayatmalarla gayri Milli anayasa hazırlıkları

5. ABD ve NATO'nun Suriye müdahalesine AKP'nin taşeronluk yapması

6. Sıcak paranın kaçması ve cari açığının artması sonucu ekonomik sarsıntıların başlaması

7. AKP'nin bu haksız ve yanlış adımlarını ve açılımlarının faturasını İslam'a çıkarmak isteyen Masonik Kemalist ve Ulusalcı takımının toplumu kutuplaştırması

Bu konuda yetkili olup olmadığı tartışılan YSK'nın, PKK'lı Hatip Dicle'nin milletvekilliğini düşürmesi ve mahkemelerin 6 KCK'lı ile Silivri sanıklarının salıvermemesi üzerine, iktidarı ve muhalefetiyle bütün partilerce koro halinde dillendirilen:

“Çözümün adresi Meclistir, yeni anayasayı hemen hazırlamak tek ve son çaredir” nakaratlarını duyunca;

“Acaba Türkiye'yi bölme anayasasını biran evvel yapmaya ve Öcalan'a af yolunu açıp Kürdistan'ın başına oturtmaya mazeret oluşturmak için, bilinçli şekilde tertiplenmiş bir tezgah gereği mi, önce bu kişilerin seçime girmesine izin verildi, sonra mahkeme kararıyla geri çevrildi?” diye kafamıza takılmadı desek, yalan olurdu!

Bu süreçte, gelişmelerle ilgili lehte konuşup yorum yapanlar da, aleyhte konuşup karşı çıkanlar da bize, aynı senaryoda figüranlık yapan alıklar ve oltaya takılan balıklar gibi geliyordu.

“AKP tek başına iktidar olursa Koşaner istifa edecek” iddiaları!

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner'in, Harp Akademileri Komutanı Org. Bilgin Balanlı ile birlikte sekiz subayın ifadeye çağırılmasına ilişkin Türk Silahlı Kuvvetleri'nde (TSK) görev yapan orgeneral ve oramirallerin görüşlerini aldığı basına yansımıştı. İddiaya göre Koşaner, “Aksi ispat edilene kadar herkes masumdur. Sürecin hassasiyeti ortada. Titiz olun” uyarısında bulunmuşlardı!

Taraf'ta Emre Uslu şunları yazmıştı:

“Ankara'da Or'lar toplanınca huylanırım ben. Yine öyle yaptım. Bana 20 Şubat 2010'da (sondan bir önceki hamle) toplanan orgenerallerin çektiği istifa restini haber veren dostum ile konuştum. “Or'lar toplanmış, yine istifa resti mi çekecekler” diye sordum. Haber birkaç gün önce geldi: “Evet, kritik bir durum var Ankara'da.”

Dostumun anlattığına göre durum şu: “Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner tam bir karartma ve manipülasyon ablukası altında. ‘İstifa et’ baskısı had safhaya gelmiş durumda ve Koşaner’in istifa etmeyi düşündüğü ciddi ciddi bir ihtimal olarak değerlendiriliyor.”

Dostum olayın arka planını da anlattı. Normalde Koşaner yakın çevresine göre dikkatli bir legalist. Ben de aynı görüşteyim. Bu görüşümü 1 Temmuz 2010 tarihli Today's Zaman'daki köşemde Koşaner analizi yazıp ifade etmiştim. Ancak şimdilerde Koşaner için durum biraz farklılaşmış gibi görünüyor.

Anlatılana göre İlker Başbuğ dönemindeki son YAŞ toplantısında alınan kararların etkisi şimdilerde görülmeye başlamış. Başbuğ kendisinden sonrasını garantiye almak için, özellikle İrtica İle Mücadele Eylem Planı'nda beraber hareket ettikleri iddia edilen Hasan İğsız'ı Kara Kuvvetleri Komutanı yapmak istemişti. Ancak hükümet direnince Başbuğ İğsız'ı atayamamıştı.

Koşaner'in Genelkurmay Başkanlığı dönemi için Başbuğ'un Aslan Güner ile birlikte hareket edip bir B Planı yaptığı iddia ediliyor. Buna göre Koşaner'in Genelkurmay Başkanlığı kontrol altında tutulmalıydı. Bu nedenle de Koşaner'in en yakın arkadaşı, demokrat kişiliğiyle bilinen Atilla Işık istifa ettirilmeliydi. Işık'ın Karargâh'ta yapılan birtakım siyasi müdahaleler konusunda Başbuğ ve ekibinin tersi bir tutum aldığı biliniyordu. Hatta başlatılacak hukuki sürece yardımcı olabileceğinden çekiniliyordu. Bu nedenlerle o dönem “karargâh medyası” devreye sokuldu ve Atilla Işık hükümet yanlısı birisi olarak lanse edildi. Böylece hem Koşaner hem de Işık baskı altına alınmış oldu. Koşaner en yakın arkadaşına sahip çıkmaktan, kurum içi dengeler nedeniyle vazgeçmek durumunda bırakıldı. Başbuğ'un dümen suyuna girerek, “Atilla Paşa'nın kamuoyunda hükümet yanlısı bir komutan görüntüsü çizdiğini, bundan dolayı da Kara Kuvvetleri Komutanlığı yapmak istemeyeceğini” ilgili makamlara söyledi. Böylece Atilla Işık da istifa ettirildi.

Planın ikinci aşamasında Necdet Özel Kara Kuvvetleri Komutanı, Aslan Güner ise Jandarma Genel Komutanı yapılarak Aslan Güner'in Genelkurmay Başkanı olmasının önü açılmış olacaktı. Buna da hükümet direndi. Bu durumda planın üçüncü aşması kritikti: Işık Koşaner yakın markaja alınacaktı. İlker Başbuğ, 2. Başkanlığa en güvendiği adamı koyarak Işık Paşa'yı tam markaja almış oldu.

Dostuma göre şimdilerde Ankara'da konuşulan "Işık Koşaner seçimden sonra istifa edecek" senaryosunun arka planında böylesine ince dokunmuş bir plan çalışması var. Dostumun değerlendirmesine göre, Işık Koşaner'e yürüyen hukuki süreçleri sahiplenme hususunda hiçbir zaman güvenmeyen İlker Başbuğ, Koşaner'i her yönüyle yakın markaja aldı.

Örneğin Koşaner'e 30 Ağustos Resepsiyonu'nda Cumhurbaşkanı'nın eşli davetine katılmaması hususunda telkinler yapıldı. Telkinleri yapan Başbuğ'un Koşaner'in çevresine yerleştirdiği ekipti. Hatta bu telkinler Hurşit Tolon'un oğlunun düğününde, bir kısım Fenerbahçe Orduevi sakinleri tarafından da yapıldı ve amaca ulaşıldı. Sonuç da Koşaner Fenerbahçe Orduevi sakinleri tarafından ve kendi karargâhı tarafından resepsiyona katılmaması gerektiği telkinleriyle bu resepsiyona katılmadı.

Böylece Koşaner ile hükümet yavaş yavaş karşı karşıya getirilmeye başlandı. TSK personeli ile ilgili yeni yargı süreçleri Koşaner'in üzerindeki baskıyı iyice arttırdı. Kurum içinde İlker Başbuğ'un tutuklamaların önüne geçtiği fakat Işık Koşaner'in bu işi yapamadığı gibi bir algı oluşturularak Koşaner psikolojik baskı altına alınmaya çalışıldı.

Bu süreç sonunda Işık Koşaner'in bir istifa kararı aşamasında olduğu iddia ediliyor. Hatta bazı çevreler Koşaner'in istifa kararını çoktan verdiğini, sadece uygun zamanı kolladığını söylüyor. Uygun zamanın seçim sonrası olduğu, uygun şartların da seçim sonuçlarına göre değişeceği söyleniyor. Eğer AKP tek başına iktidar olursa Koşaner seçim sonrasında istifa edip hem AKP'yi zor duruma düşürmeyi hem de seçim sonrası başlayacak olan Anayasa değişikliği çalışmalarına balta vurmaya düşünüyor değerlendirilmesi yapılıyor. Çünkü TSK'nın yeni anayasa içinde şu anki konumunu koruyamayacağı, bunun sorumlusunun da Koşaner'in olacağı Karargâh çevrelerinde fısıldanıyor. Kuşkusuz bu fısıltı da Koşaner'i baskı altında tutma stratejisinin bir parçası. Koşaner ise kendi başkanlığı döneminde TSK'nın konum kaybetmesini istemiyor.

Ayrıca Koşaner'in Genelkurmay Elektronik Sistemler (GES) Komutanlığı'nın MİT'e devri ile ilgili süreçten de oldukça rahatsız olduğu, buna bir tepki olarak da istifasını vereceği konuşuluyor. Hatta Hakkâri'deki şehit yedi subayın telsiz kayıtlarının "sehven silinmesinin" de GES'in MİT'e devrine tepki olarak yapılmış bir hareket olabileceği konuşuluyor.

Diğer taraftan Koşaner'in seçimden çıkabilecek bir koalisyonu dört gözle beklediği, kurulacak bir koalisyonda ise kesinlikle istifa etmeyi düşünmediği ifade ediliyor. İlginçtir ama Koşaner'in hangi veriye dayanarak böylesi bir beklentiye girdiği de merak konusu. Koşaner'in böylesi bir beklentiye girmesini mümkün kılacak bir son dakika operasyonu beklentisi de oluşmuş durumda. Karargâh çevrelerinin koalisyon umudundaki ana motivasyon, bugüne kadar TSK'nın zayıf koalisyon hükümetlerinde istediği gibi hareket etmiş olması ve süreçleri istediği gibi yönlendirmeyi başarması. Eğer koalisyon hükümeti kurulur ise yargı süreçlerine müdahale edilip personelin hepsi kurtarılmış olacak.

Bu görüşü dile getiren çevreler –ki oldukça önemsenmesi gereken ve Koşaner'e yakın çevreler bunlar- Koşaner'in istifa kararını verdiğini ve şu anda sadece seçim sonuçlarını beklediğini belirtiyor. Seçim sonucunda eğer AKP tek başına gelirse Koşaner istifasını verecek. AKP'ye seçimi kazanma sevinci yaşatmayacak. Eğer koalisyon gelirse Işık Paşa'yı iki yıl daha TSK'nın tepesinde görmeye devam edeceğiz.” [\[1\]](#)

Bu arada kamuoyunu avutmak için “İsrail'e posta koyan adam” rolü oynayan Recep T. Erdoğan ve hükümetinin Siyonist derebeyliği ile, “arayı düzeltmek ve iş birliğini geliştirmek üzere” gizli görüşmeler yürüttüğünü, İsrail Gazetesi Hearetz deşifre etmişti. Tam bu sırada Netanyahu'nun Başbakanı seçimi kutlama mektubu da bunun göstergesiydi.

Ve zaten 30 Mayıs 2011 tarihli Zaman Gazetesi sh. 19'da “İsrail ile aklın yolu” başlıklı yazıda, Washington yazarı Ali H. Aslan:

“Orta Doğuda, İsrail'in Türkiye'ye olan ihtiyacının, Türkiye'nin İsrail'e olan ihtiyacından daha fazla olduğu doğru olabilir. Ancak, İsrail'in tüm dünyadaki özellikle Batıda (Avrupa ve Amerika'da) ki bağlantılı oldukları güçlü Lobi odakları ve nüfus mekanizmaları eliyle, Türkiye'ye çok ciddi çelmeler atabileceğini ve önümüzü kesebileceğini de hesaba katmak gerekir” şeklindeki sözleri AKP'ye bir ön uyarı gibiydi ve Fetullahçıların hangi odakların kiralık hizmetçileri olduğunun belgesiydi.

Suriye yetkililerinin, AKP hükümetinin iç işlerine müdahaleci ve dostluğu zedeleyici tavrını gözden geçirmesi yönündeki uyarıları da anlamlı ve önemliydi.

İsrail’de ki Türk-Musevi Derneği sözcüsü Rafael Sadi, Recep T. Erdoğan’la Aksaray Meslek Yüksek Okulunda 4 yıl birlikte okumuş, İsmet Giritli ve Prof. Reşat Kaynar gibi koyu Kemalist hocalardan feyiz almış birisiydi.

Sn. Başbakan için: “O süreçte çok sessiz ve silik, oldukça ketum ve içine kapalı davranıyordu. Hatta MSP gençlik kolları başkanı olduğunu, okulda hiç kimse bilmiyordu, çünkü ihtimal bile verilmiyordu” diye Rafael Sadi’nin bu tespitleri (Bak. Hürriyet 22 Haziran 2011) Zeynep Gürcanlı doğruysa, Recep T. Erdoğan’ın davasını kendi okulunda anlatmaktan ve açığa çıkmaktan korkan birisi olduğunu göstermekteydi. Yani Recep Bey aslında hayatının hiçbir döneminde gerçek bir dava adamı ve Milli Görüş’ün sadık bir elemanı olmuş değildi; sürekli istismar ve suiistimal etmişti. Başta Erbakan Hoca elinden iyilik ve nimet gördükleri herkese ihanet Onun yegâne marifetiydi. Evet, birkaç ay önce ayağına gidip hürmetle ödül aldığı Kaddafi Libya’sını NATO’ya sattığı gibi şimdi de yıllarca sıkı fıkı kankanlık yaptığı ve boynuna madalyalar taktığı Beşşar Esad Suriye’sini Amerikan müdahalesine hazırlamaktan çekinmemiştir.

Bu sırada İngiliz ve ABD konsolosluk görevlilerin Suriye sınır bölgesinde, inceleme yapıp bir askeri müdahale sonucu oradaki gayri Müslimleri tahliye planları hazırladıklarını yazdığımızda bizi, komplo teorileri ve korku projeleri üretmekle suçlayanlar, aynı şeytanlıkların Kuzey Irak’a yerleştirilen çekiç güç sayesinde Yahudi asıllı Peşmergelerin Ruanda’ya taşınması girişiminde yaşandığını nasıl da unuttuvermişlerdi. Ve asıl sorun; Suriye’den sonra sıra Türkiye’ye gelmekteydi!?

'İyi çocuklar'ın Şırnak provası

Şırnak'ta BDP destekli bağımsız adayların üç milletvekilliğini kazanmasını kutlamak için sokakta gösteri yapan vatandaşların üzerine bomba atılmıştı. 12 kişinin yaralandığı patlamanın ardından vatandaşlar bombayı atan kişilerin içinde bulunduğu öne sürülen bir aracın çevresini sarmış ancak araç uzaklaşmayı başarmıştı.

Esrarengiz araç kayıplara karışmıştı

KCK davasından tutuklu Faysal Sarıyıldız, Selma Irmak ve BDP Milletvekili Hasip Kaplan'ı TBMM'ye gönderen Şırnaklılar, sokağa çıkarak sevinç gösterilerine başlamıştı. Ömer Kabak Meydanı'ndaki yüzlerce kişi sloganlar atarken bir anda büyük bir patlama yaşanmıştı. Paniğin yatışmasının ardından yerde kanlar içinde yatan biri ağır 12 yaralı hastanelere kaldırılmıştı. İddiaya göre alandakiler paniğin atılması üzerine medyanın hemen yanında bulunan bir araca doğru koşmaya başlamıştı.. Bombanın bu araçtan atıldığını iddia eden halk, aracın çevresini sarıp içindekileri çıkarmaya çalışmıştı. Ancak araçtakiler hızlanarak kaçtı. Seçimleri izlemek üzere kente gelen, Alman sol partisi milletvekili Harald Weingberg, kaldığı otele gitmek üzere alandan geçerken bombanın atıldığını, hedefin kendileri olduğunu öne sürüp zırvalamıştı. BDP binası önünde açıklama yapan Weingberg konuyu dünya kamuoyuna anlatacaklarını vurgulamıştı. Acaba sivil casus Weingberg'in bu telaşı, olayı kendilerinin tezgâhlanmış olmasından mı kaynaklanmaktaydı?

Başbakan'ın balkon mesajı!

12 Haziran gecesi Başbakan, meşhur balkona çıktı.

Önce “Bugün Türkiye kadar Ortadoğu, Kafkaslar, Balkanlar, Avrupa kazanmıştır” diyerek Gazze'ye, Beyrut'a, Diyarbakır'a, Saraybosna'ya selam yolladı.

Sonra “Adnan Menderes'in, Hasan Polatkan'ın canlarını feda ettikleri demokrasi bu ülkede sarsılmaz bir güce ulaşıyor. Merhum Turgut Özal'ın hayalleri, özlemleri artık yerini bulmuştur” buyurarak ve dahi velinimetini olan Erbakan'ı unutarak havalar atmış, cumhurbaşkanlığının yollarını döşemeye başlamıştı.

Buraya kadar duyduklarımız normal ve tanıdık. Konuşmanın en can alıcı mesajı hemen bunun ardından sıralanmıştı. Başbakan bugüne kadar kendisinden duymaya alışık olmadığımız bir kavram kullanmıştı:

“Gazi Mustafa Kemal ve arkadaşlarının, Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş felsefesine uygun şekilde, muasır medeniyetler seviyesine ulaşmıştır. Acılar dolu demokrasi tarihimiz bugün artık farklı bir konuma ulaşmış, yaşanan tüm acılar, canlarını yitiren tüm kardeşlerimizin ruhu bir nebze olsun şad olmuştur.”

Seçimin sonucundan çok merak edilen, didik didik edileceği baştan belli olan balkon konuşmasının içine özenle yerleştirilmiş “Cumhuriyet’in kuruluş felsefesi” kavramı özel tarihsel ve siyasal anlamları olan bir kavramdı. Yeni anayasanın, yani Sevr’in son aşamasının temelleri atılmaktaydı.

“Neden “Cumhuriyet’in kuruluş felsefesi” de, “Atatürk ilke ve inkılâpları” değil, neden “Gazi Mustafa Kemal ve arkadaşları” da, “Ulu Önder Atatürk” değil. Çünkü “Cumhuriyet’in kuruluş felsefesi”yle kastedilen tarihsel dönem erken cumhuriyet dönemi. 23 Nisan 1920’den, 1924’e kadarki Birinci Meclis dönemi. Adem-i merkezîyetçi 1921 Anayasası’nın geçerli olduğu, henüz herkesin Türkiyeli kabul edildiği, başta “Ulu Önder Atatürk”ün değil, “Gazi Mustafa Kemal”in olduğu yıllar. Başbakanlık çevreleri balkon konuşmasındaki “Cumhuriyet’in kuruluş felsefesi” kavramının da aynı tarihsel döneme ve siyasal anlama gönderme yaptığını onaylıyor.” diyen Taraf yazarı Yıldırım Oğur’un, bir zil takıp oynamadığı kalmıştı!

Başbakan balkon konuşmasının devamında “Cumhuriyet’in kuruluş felsefesinin” yeni anayasa sürecinin de temel felsefesi olacağını ise şu sözlerle anlatmıştı:

“Bu anayasada herkes kendisini bulacak. Doğu kendisini bulacak, Batı kendisini bulacak, Kuzey bulacak, Güney bulacak. Velhasıl milletim işte bu benim anayasam diyecek. Bu anayasa Türkiye'nin her zerresine, milletimin her ferdine hitap edecek. Yeni anayasa milletin her bir ferdi birinci sınıf olarak görecek. Her kimlik, her değer, herkesin özgürlük, demokrasi, barış ve adalet talebine bu anayasa karşılık verecek. Bu anayasa Türk'ün, Kürt'ün, Zaza'nın, Arap'ın Çerkes'in, Roman'ın, Alevi'nin Sünni'nin, azınlıkların yani 74 milyonun anayasası olacak.”

Hatırlatalım: “Cumhuriyet'in kuruluş felsefesi”ni sıklıkla kullanan isimlerden biri de Abdullah Öcalan'dı...

Öcalan İmralı'da yargılandığı davadan itibaren Kürt sorunun ortaya çıkışını “Cumhuriyet'in başlangıcındaki kuruluş felsefesinden uzaklaşmaya” bağlamaktaydı.

Diğer bir Taraf yazarı: “Birinci Cumhuriyet çöktü” diye sevinç çığlıkları atmaktaydı!

“Seçim sonuçları üzerine şunu söylemek istiyorum kocaman bir sesle: Birinci Cumhuriyet çöktü. Bu gece rakamların size verdiği ses onun çöküş sesidir. Ne Ergenekon’un “ince manevraları”, ne oportünizmin kitabını yazmış eski tüfek, ne de çırpınan müstafi amiral gemisi kaptanları... Bu halk; kansız, darbesiz, şiddetsiz, bu çürümüş rejimi çöpe attı.

Biz neden bahsediyoruz? Dokuz sene önce titrek adımlarla parlamentoda çoğunluğu yakaladığında devletin tepesine ineceğine neredeyse emin olduğumuz bir hareketin girdiği her seçimde sıçraya sıçraya oylarını arttırdığını gördük. Yıkılmaz, dokunulmaz zannettiğimiz derin güçlerin, silahla ülkeyi yöneten büyük iktidarın çöktüğünü izliyoruz. Bu benim rüyamdı, gerçek oldu...

Kim ne derse desin bu bir halk hareketidir. Dışlanmışlığa, horlanmışlığa, yok sayılmışlığa başkaldırıdır. Kirli kanlı bir yolun çok uzağından, efendice, uygarca ilerleyen bir isyandır bu. Bunun değerini bilmeyenlere şaşıyorum.

Erdoğan’a baktığı zaman, onda sadece bir despot görenleri anlamıyorum.

Bu halk; boğazına kadar pislığe, en ağır suçlara batmış bir rejimi tasfiye ediyor. Yerine ne geleceği yine bu halka; tek tek hepimize bağlı. Tarih baştan belirlenmiş bir kadere göre ilerlemiyor. Güç mücadelelerine, rastlantılara, kaotik bir akışa sahip...” [2]

Sözleri:

a) Türkiye Cumhuriyeti'nin parçalanıp çözülmesinin

b) Ülkemizin demokratik dalaverelerle bölünüp parçalanma sürecine girmesinin

c) Böylece ertelenen Sevr'in son aşamasına gelinmesinin

d) Ve Erbakan Hoca'nın ısrarla vurguladığı Lozan'ın gizli maddelerinin AKP eliyle uygulanıp, Ülkemizin Avrupa'nın eyaleti ve İsrail'in vilayeti yapılması girişimlerinin, karanlık mahfillerde oluşturduğu bayram sevincini yansıtmaktaydı. Ama unuttukları bir şey vardı: Acaba son gülen kim olacaktı?

[1] 8.06.2011 / Emre Uslu / Taraf

[2] 14.06.2011 / Gürbüz Özaltnlı / Taraf